
KAKO PREŽIVETI Z MLADOSTNIKOM V ČASU IZOLACIJE

Dragi starši mladostnikov,

obdobje odraščanja je obdobje iskanja svoje lastne identitete in preizkušanja prve samostojnosti na različnih področjih.

Vaši mladi se ob vas učijo prvič odločno reči ne, se prvič zares postaviti zase in preizkušajo lastne meje. Ob tem seveda močno preizkušajo tudi meje vaše potrpežljivosti in iščejo lastno identiteto in svoj prostor na tem svetu.

V teh napornih časih so mladi v resnici med najbolj pozabljenimi in ranljivimi skupinami. Imamo lažni občutek, da jim nič ne manjka. Da so čisto zadovoljni v socialni izolaciji, saj so bili že prej tako ali tako skriti vsak za svojim zaslonom.

Pozabljamo, da jim je **izolacija odvzela tisto, kar je v mladostniškem obdobju najpomembnejše – porajajoči občutek svobode.** Zdaj so zaprti z vami, »ta starimi«, ki jim »težite« še bolj kot prej, saj ste morali seznamu običajnih zahtev dodati še potrebna navodila, da ohranimo našo družbo zdravo in pojačati ste morali zahteve glede šolskega dela, saj je skrb za izvrševanje šolskih obveznosti padla tudi na vaša ramena.

Pomislite na svojo mladost, na vse popoldneve, preživete zunaj na igrišču v pogovoru in klepetu s prijatelji, na skrite neumnosti in tiha zaveznitva, ki smo jih spletli s svojimi vrstniki. Trenutno se naši mladostniki ne morejo zabavati po svoje, nimajo kam pobegniti brez nadzora, obtičali so doma med brati, sestrami in starši. **Naravno bi bilo, da bi ptički preizkušali prve polete iz gnezda, zdaj pa jim država ukazuje, da ostanejo doma.**

Mladostniki nevarnost okužbe in njene posledice pogosto podcenjujejo, saj njihovi možgani še nimajo življenjskih izkušenj, kaj v resnici pomeni težka bolezen za posameznika. Zato se jim trenutni ukrepi morda zdijo povsem pretirani in neumestni.

V viharju hormonskih sprememb, velike potrebe po svobodi in napetostih, ki se v obdobju izolacije pojavijo v vsaki družini, starši pogosto postanete strelovod, ki prestreže slabo voljo, jezo, čustvena nihanja in občutljivost.

Vas prime, da bi jih kdaj vrgli ven? Jih nadrlji? Ali kdaj še komaj zdržite vso tečnobo in grenke besede, ki letijo iz njihovih ust? Normalno. Tudi vi ste napeti, razpeti med skrbjo za službo in otroke, ki v različnih starostnih obdobjih potrebujejo vašo različno skrb.

Ampak – **mladostnik VAS potrebuje!**

Potrebuje vaše razumevanje.

Potrebuje pogovor z vami.

Potrebuje vašo skrbnost in nasmehe.

Vi morate biti tisti, ki se mu približate, tudi ko vas navidez odriva stran.

Vi morate biti tisti, ki začnete pogovor in zdržite pikre pripombe.

Vi morate biti tisti, ki razumete, da mu ni lahko in da v tem trenutku ne razume sebe, sveta okoli sebe niti nastale situacije.

Zakaj ravno vi?

Ker ste odrasli.

Ker imate odrasle možgane, mladostnikovi pa se še vedno razvijajo.

Posodite mu kdaj svoje možgane, da boste vi tisti, ki boste znali in zmogli umiriti razburkano vzdušje v vašem domu in vašemu mladostniku dali vedeti, da je viden, slišan in razumljen.

Vzemite si čas zvečer, ko se vse umiri, sedite poleg mladostnika, obujajte prijetne utrinke iz otroštva, povprašajte ga o njegovih prijateljih in stiskah, ki jih doživlja...

Če z vami ne želi govoriti, ga le kratko objemite, potrepljajte po ramenih, vedel bo, da ste tam zanj... In vas poiskal ko bo sam želel in zmogel.

Še vedno se bodo pojavili dnevi, ko vam bo vaš mladostnik popil zadnjo kapljo potrpežljivosti in mu boste jasno (= beri glasno) dali vedeti, da je prestopil vsako mejo. Ne zahtevajte od sebe preveč, tudi starši smo samo ljudje.

Kadar pa zmoremo, bodimo ob njih, bodimo tam zanje, zavedajmo se, da tudi njim ta trenutek ni lahko, da zelo pogrešajo svoje prijatelje in zunanji svet.

In nasmejte se skupaj, smeh in vedrina nam vsem pomagata, da lažje zdržimo stresne situacije.

Naj vam bo vsem skupaj v teh dneh doma tudi zelo lepo!

Sabina Dogenik, univ. dipl. soc. ped.

www.posvetovalnica.si